

ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโมเดลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจ ในการเรียนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม

เพียรจิตร ศรีอุบล

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการออกแบบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อีเมล : bow01pik03@gmail.com

Received : March 5, 2021 Revised : May 5, 2021

Accepted : June 29, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปากับรูปแบบปกติ 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา เลิงนกทา อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 160 คน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 กลุ่ม 2 ห้องเรียน กลุ่มทดลอง ได้แก่ ห้อง 1/4 จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม ได้แก่ ห้อง 1/5 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล, การจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Effects of Using CIPPA instructional Model on Learning Achievement and Satisfaction in a Food and Beverage Service Management Course

Pianjit Sriubon

Master of Education Instructional Design, Suan Sunandha Rajabhat University

Email : bow01pik03@gmail.com

Abstract

The purpose of this research were to 1) compare the learning achievement in a Food and Beverage Service Management Course, Using CIPPA instructional Model and normal lesson plans. and, 2) to study the students' satisfaction taught Using CIPPA instructional Model. The sample were two groups of participants; one taught Using CIPPA instructional Model and the other taught by normal lesson plans.

The participants in this study were vocational certificate students, The second semester of the academic year 2020. The number of participants was eighty (two rooms). The participants in the study were selected by Purposive Sampling. The research instruments include: 1) lesson plans Using CIPPA instructional Model, 2) normal lesson plans of, 3) achievement test, 4) and satisfaction questionnaire towards Using CIPPA instructional Model. The research results revealed that: 1) The learning achievement in a Food and Beverage Service Management Course, Using CIPPA instructional Model was higher than normal lesson plans significance at the level of .05. and 2) The students were satisfied in learning Food and Beverage Service Management Course was generally at the highest level.

Keywords: CIPPA instructional Model Food and Beverage Service Management Course Academic Achievement.

บทนำ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสังคมมนุษย์ อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ส่งผลให้มีการปรับปรุงกลไกและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 จึงได้มุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ตรงตาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 22 และ 23 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ในกระบวนการจัดการศึกษา ถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพในการจัดการศึกษา ทั้ง การศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ทักษะในการ ประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ครูซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอน ผู้จัดการศึกษาจะต้องเป็นผู้ออกแบบ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเปลี่ยนแปลงบทบาท จากเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เพียงอย่างเดียวเป็นผู้ชี้แนะผู้ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ (สุภาวดี ชัยเลิศและคณะ, 2553)

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 กลุ่มสาขาวิชาชีพการโรงแรม จึงยึดหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่ผู้เรียนสนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในความสัมพันธวิชาชีพในการวางแผนแก้ไขปัญหาและการจัดการทรัพยากรในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการ ริเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ เป็นอิสระในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนหรือจัดการงานอื่นมีส่วนร่วมที่เกี่ยวกับการวางแผน การประสานงานและการประเมินผล รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2558)

ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมของประเทศไทยโดยทั่วไปผลการเรียนเด็กยังต้องปรับปรุง ด้านความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหา การใช้ภาษาในการสื่อสาร การนำความรู้ทางคณิตศาสตร์ การจัดการ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจหรือความถนัดของตนเอง รวมไปถึงการไม่รับโอกาสที่จะใช้วิธีการหรือทักษะกระบวนการต่าง ๆ มาแก้ปัญหาด้วยตนเอง เด็กไม่มีโอกาสในการคิด ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและไม่รู้จักเลือกใช้ข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสม (ลัดดา ภูเกียรติ, 2544) ครูในยุคปฏิรูปจะต้องเปลี่ยนแนวคิดในเรื่องการจัดการเรียนการสอนจากการที่ตัวครูเป็นศูนย์กลางมาเน้นที่ตัวผู้เรียน โดยครูจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอนมาเป็นบทบาทผู้ที่เอื้ออำนวยการเรียนรู้เป็นผู้ให้คำปรึกษาโดยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์ ลงมือทำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed learning) เพื่อจะได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเองมากขึ้น ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ที่แท้จริง (ลัดดา ภูเกียรติ, 2544)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มสาขาวิชาการโรงแรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2557 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา สังกัดสำนักการอาชีวศึกษาเอกชน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีทั้งเนื้อหาวิชาการ และการฝึกปฏิบัติ ทางวิทยาลัยพบว่า ช่วงปีการศึกษา 2561-2562 ปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 30701-2004 ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยในปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 75.46 และในปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 71.25 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 ยังไม่บรรลุเป้าหมายเนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในด้านความสามารถทางความคิดวิเคราะห์ยังต้องปรับปรุงแก้ไข สาเหตุ

อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มากกว่าเป็นผู้ชี้แนะวิธีการหาความรู้ การวัดผลใช้ข้อสอบที่วัดเฉพาะความจำ เน้นการท่องจำ ไม่ได้ปลูกฝังให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์และกระบวนการแก้ปัญหาทำให้นักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์

การสอนโดย CIPPA MODEL เป็นการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ปฏิบัติจริงในลักษณะของการศึกษา สำรวจ ค้นคว้าทดลอง ประดิษฐ์คิดค้นด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้คอยกระตุ้น แนะนำให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด (ชาติรี เกิดธรรม, 2547) นอกจากนี้การสอนแบบแบบ (CIPPA MODEL) เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนสิ่งที่นักเรียนอยากรู้ อยากศึกษา โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์รู้จักวางแผนการศึกษอย่างเป็นระบบและหาคำตอบที่นักเรียนอยากรู้ด้วยตนเองทำให้สามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ติดตัว นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (รักไทย ธนวุฒิกุล, 2546)

การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมต่อการเรียนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม คือการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบประสานท่าแนวคิดหลัก คือแนวคิดการสร้างความรู้ แนวคิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ และแนวคิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมแบบชิปปาเป็นวิธีหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นคว้า รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การได้เคลื่อนไหว แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทั้งทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้บรรลุตามเป้าหมาย ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบชิปปาจึงเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างอย่างเต็มศักยภาพ มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริง และค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง สามารถนำกระบวนการทำงานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ (ชาติรี เกิดธรรม, 2547)

ผู้วิจัยในฐานะครูสอนซึ่งเคยประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม เนื่องจากการเรียนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มทำให้นักเรียนปฏิบัติงานไม่เป็นระบบขั้นตอน ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ไม่มีกระบวนการประเมินผลการทำงานของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำส่งผลให้การจัดการเรียนไม่บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนที่คาดหวัง ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนแบบชิปปาในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการทำงาน รู้จักการทำงานและจัดการอย่างเป็นระบบมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน การสอนที่ตั้งไว้ และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองในด้านธุรกิจโรงแรมให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลกับรูปแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติ

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ในวิชาจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา อำเภอเลิงนกทา จังหวัดโสมร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 160 คน โดยแต่ละห้องเรียนมีการจัดการเรียนการสอนแบบคละความสามารถทั้งแก ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา อำเภอเลิงนกทา จังหวัดโสมร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 80 คน คน วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 2 กลุ่ม 2 ห้องเรียน กลุ่มทดลอง ได้แก่ ห้อง 1/4 จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม ได้แก่ ห้อง 1/5 จำนวน 40 คน

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มเจาะจง (Purposive Sampling) โดยได้ใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน จำนวน 2 กลุ่ม 2 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 กลุ่มทดลอง ได้แก่ ห้อง 1/4 จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม ได้แก่ ห้อง 1/5 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยการนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 หาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา โดยไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งเคยเรียนวิชานี้แล้ว และนำผลคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ ด้วยการวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ ของเบรนนัน ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.53-0.73 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.80 แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .935 และแบบประเมินวัดทักษะกระบวนการเรียนรูแบบใช้โครงงานเป็นฐาน หาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยการนำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมผู้เรียนก่อนดำเนินการทดลอง

แนะนำการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลและวิธีการเรียนแบบปกติ วิธีการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้เรียนรู้แบบซิปปาโมเดล และวิธีการทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

2. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 4 และใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 5 เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ

3. ขั้นตอนการหลังการสอน

3.1 ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 นำคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบ

สมมติฐาน

3.3 ทำการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง และนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าระดับความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในวิจัยนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. การหาค่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้แบบซิปปาโมเดลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กับการเรียนการสอนแบบปกติ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test Independent sample

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาโมเดลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาโมเดลกับรูปแบบปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน)	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา	40	23.50	2.50	11.12	.000
กลุ่มเรียนตามแบบปกติ	40	18.25	1.63		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาโมเดลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มที่ได้รับการ

จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา มีค่าเท่ากับ 23.50 ส่วนคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มเรียนตามแบบปกติ มีค่าเท่ากับ 18.25

2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .13) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับทักษะ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านครูผู้สอน	4.50	.26	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล	4.47	.31	มากที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	4.03	.32	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.38	.39	มากที่สุด
รวม	4.35	.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ด้าน และอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ด้าน ความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นลำดับแรก คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .26) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = .31) ความพึงพอใจมากที่สุดเป็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .39) ส่วนความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = .32)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโมเดลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาใช้หลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนั้นได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลมีขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน โดยเริ่มจากขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นตอนการดึงความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ด้วยวิธีถามตอบ หรือใช้สถานการณ์ เพื่อให้หาคำตอบของสถานการณ์ ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลความรู้ใหม่จากเอกสารแนะนำแนวทางที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ให้ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจ/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจความรู้ใหม่ที่ได้มาและใช้ความรู้เดิมมาช่วยสร้างข้อสรุปความรู้ใหม่ที่ศึกษาด้วยตนเอง และเป็นขั้นตรวจสอบความเข้าใจในความรู้ของผู้เรียนโดยการให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้มาใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้สอนกำหนดให้โดยการใช้ขั้นตอนการแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1) ขั้นทำความเข้าใจปัญหา 2) ขั้นวางแผนแก้ปัญหา 3) ขั้นดำเนินการแก้ปัญหาตามแผน 4) ขั้นสรุปคำตอบในการแก้ปัญหาสถานการณ์นั้น ๆ ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กันโดยมีผู้สอนคอยสังเกตการณ์และให้คำแนะนำ ขั้นที่ 5 การสรุปจัดระเบียบความรู้ เป็นขั้นตอนการสรุปความรู้ทั้งหมดที่ได้รับของผู้เรียนและจัดสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย และในขั้นตอนนี้ผู้สอนได้ให้เป็นขั้นสรุปบทเรียนโดยผู้สอนให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุปบทเรียนร่วมโดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือแสดงผลงานเป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือในการทำกิจกรรมการแก้ปัญหาทางการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการแก้ปัญหา 4 ขั้น คือ ประกอบด้วย 1) ขั้นทำความเข้าใจปัญหา 2) ขั้นวางแผนแก้ปัญหา 3) ขั้นดำเนินการแก้ปัญหาตามแผน 4) ขั้นสรุปคำตอบ และขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความชำนาญความเข้าใจโดยการใช้รูปแบบการทำการกิจกรรมในการส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาตามขั้นตอนการแก้ปัญหาและทักษะการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง โดยผู้สอนจะเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของปัญหาและเป็นผู้คอยให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนแก้ปัญหาผิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธการ พุฒน้อย (2558) พบว่า ผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักชิปปา (CIPPA) กับการเรียนรู้แบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการจัดการเรียนรู้ตามหลักชิปปา (CIPPA) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการสอนแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิรญาณ บุนนาศรี (2557) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐญา เจริญวงศ์ (2561) พบว่า ผลความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประณีต พลกรัง (2560) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องชนิดของคำระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบชิปปากับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

2. จากการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลในวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดลมีกระบวนการ และขั้นตอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีขั้นตอนที่หลากหลายสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกชื่นชอบ และมีความพึงพอใจทุกด้าน โดยเฉพาะด้านครูผู้สอน ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50, S.D. = .26$) ที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดอาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้มีการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี และเข้าใจในบริบทของผู้เรียน ได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ยืดหยุ่น เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Brande (1993) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนแบบยืดหยุ่นเป็นการเรียนที่ตอบสนองความต้องการ ของผู้เรียนโดยการปรับสภาพและรูปแบบการเรียนรู้และสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน สำหรับด้านการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47, S.D. = .31$) ที่เป็นอย่างนี้เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดลมีขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน เริ่มต้นจากการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน และให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพิ่ม ศึกษาทำความเข้าใจกับความรู้ใหม่ แล้วนำไปแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจผู้อื่น นำมาสรุปความรู้ทั้งหมดอย่างเป็นขั้นตอน และนำความรู้ที่ได้แสดงผ่านผลงาน

หรือได้ลงมือปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนนั้นเรียนด้วยความกระตือรือร้น เกิดการคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจลงมือปฏิบัติได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับทฤษฎีความพึงพอใจของ Bloom (1976) กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมตามที่ผู้เรียนต้องการ จะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น และความมั่นใจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ส่วนความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, $S.D. = .32$) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนได้จัดสภาพแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้น ได้แสดงความคิดเห็น มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานทำให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุไว้ใน หมวด 4 แนวทางการศึกษา มาตรา 24 ข้อ 5 ว่าส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความรอบรู้ และความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, $S.D. = .39$) เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลทำให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า มีการวัดและประเมินผลงานเชิงประจักษ์ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลชิ้นงานของตนเอง และผู้เรียนได้รับทราบผลการประเมินย้อนกลับทำให้ผู้เรียนได้นำไปปรับปรุง และพัฒนาในงานครั้งต่อไปให้ดีขึ้นกว่าเดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ เทวกุล (2555) พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน

1. จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนและแนวทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเมื่อทำกิจกรรมกลุ่มไม่เกิดความสับสน และไม่เกิดความล่าช้าในขณะทำกิจกรรม และควบคุมเวลาในการดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้
2. การแบ่งกลุ่มผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ และความเหมาะสมของผู้เรียน รวมทั้งพฤติกรรมโดยของผู้เรียนและสมาชิกภายในกลุ่มด้วย เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ราบรื่นส่งผลการการทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี
3. จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาโมเดล ครูผู้สอนควรจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย บริบท สภาพแวดล้อม และต้องคำนึงถึงความสามารถและความรู้เดิมของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล กับวิธีสอนในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลายๆ ด้าน
2. ควรมีการวิจัยในการสร้างชุดการสอนในวิชา การจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการเสริมสร้างผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย
3. ควรมีการวิจัยผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโมเดลและแบบปกติ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนในสาขาวิชาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- จารุวรรณ เทวกุล. (2555). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2547). เทคนิคการสอนแบบโครงงาน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ณัฐยา เจริญวงศ์. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. สารนิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ประณีต พลกรัง. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดาวคะนองระหว่างวิธีสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติ. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 6(2), 111-118.
- รักไทย ธนวุฒิกุล. 2546. การจัดการเรียนการสอนโดยโครงงาน. ปัตตานี : โรงเรียนบ้านจาแบปะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 1.
- ยุทธการ พุฒน้อย. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องแสงและการมองเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบ การจัดการเรียนรู้ตามหลักซิปปา (CIPPA) กับการเรียนรู้แบบปกติ. สืบค้นเมื่อ กุมภาพันธ์ 25, 2564 จาก <http://www.edu.ru.ac.th/images/edu>.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2544). กิจกรรมการเรียนการสอนแบบซิปปา การเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิรญาณ บุญราศรี. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง หินและการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการจัดการเรียนแบบซิปปา (CIPPA) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1. สืบค้นเมื่อ กุมภาพันธ์ 25, 2564 จาก <http://www.edu.ru.ac.th/images/edu>.
- สุภาวดี ชัยเลิศ. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานเกษตร) โดยใช้รูปแบบการสอนแบบบูรณาการ. วารสารศึกษาศาสตร์, 4(2), 111-118.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. สืบค้นเมื่อ กุมภาพันธ์ 20, 2564, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_w3c/more_news.php?filename=&cid=297.
- Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York: McGraw Hill.
- Brande, L.V.D. (1993). *Flexible and distance learning*. Chichester: John Wiley and Sons.